

Det er ligesom i dag uden betydning for hæleriansvaret, at hæleren eventuelt har betalt fuld pris for den pågældende genstand. Betaling af fuld pris kan dog – afhængig af de konkrete omstændigheder i øvrigt – være et indicium for, at køberen ikke har haft forset til hæleri.

Bistand efter bestemmelsens andet led kan som i den nugældende bestemmelse i § 284 bl.a. bestå i at opkræve, opbevare, skjule, transportere, sende, overføre, konvertere, afhænde, pantsætte eller investere udbyttet. Der er ikke tale om en udtømmende angivelse af mulige former for bistand.

Kravet om at der skal være handlet »uberettiget« indebærer, at materielt atypiske tilfælde falder uden for bestemmelsens anvendelsesområde. Det gælder f.eks. tilfælde, hvor en person ikke handler med henblik på at hjælpe gerningsmanden, men derimod med henblik på at bistå politiet eller opfylde særlige adfærdskrav i anden lovgivning.

De krav til forsætsbeviset, der stilles ved de nuværende hæleribestemmelser i straffelovens § 191 a og § 284, vil gælde tilsvarende for det udvidede område.

Det strafmaksimum på 6 år, der gælder for straffelovens § 191 a og § 284, foreslås bibeholdt for den udvidede bestemmelse, jf. dennes *stk.* 2. Det forudsættes herved, at straffe i området mellem 4 og 6 år i almindelighed kun kan komme på tale i forhold til hæleri-forbrydelser, der i dag er omfattet af et strafmaksimum på 6 år i § 191 a og § 286, *stk.* 3.

Det bemærkes i øvrigt, at hæftestraf ikke indgår i strafferammen, idet hæftestrafpen ved lov nr. 433 af 31. maj 2000 er afskaffet med virkning fra den 1. juli 2001. Afskaffelsen af hæftestrafpen er en konsekvens af lov nr. 432 af 31. maj 2000 om fuldbyrdelse af straf mv.

Efter *stk.* 3 kan der ikke pålægges straf for hæleri efter *stk.* 1, når udbyttet modtages fra familiemedlemmer eller samlever til sædvanligt underhold. Har et familiemedlem f.eks. ved et butikstyveri stjålet mad eller almindeligt tøj, vil det således være straffrit for de andre familiemedlemmer at modtage de stjalne varer, selv om de er bekendt med, hvorfra de stammer. Straffriheden omfatter kun *sædvanligt* underhold. Den, der modtager en stjålet ægte pelsfrakke, vil således ikke kunne opnå straffrihed efter bestemmelsen.

Efter *stk.* 3 kan der endvidere ikke straffes for hæleri, hvis der er tale om modtagelse af udbytte som normalt vederlag for sædvanlige forbrugsvarer, brugsting eller tjenester. Dette led i *stk.* 3 vil medføre straffrihed for den ekspedient i en kiosk, der som betaling ved salg af f.eks. mad, øl, cigaretter eller lignende modtager penge, som køberen har opnået som ud-

bytte ved salg af narkotika. Selv om ekspedienten i en sådan situation måtte have viden om, hvor de penge, som der betales med, stammer fra, vil den pågældende ikke kunne straffes for hæleri. Det skal fremhæves, at bestemmelsen kun fritager for hæleriansvar, hvis der er tale om *normalt* vederlag for *sædvanlige* forbrugsvarer, brugsting eller tjenester.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3. og 2.4.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

For så vidt angår den samtidige ophævelse af de gældende bestemmelser i § 290, *stk.* 1 og 2, henvises til bemærkningerne til henholdsvis lovforslagets § 1, nr. 11, nedenfor og § 1, nr. 3, ovenfor.

Til nr. 10 (straffelovens 29. kapitel)

Ændringen er et led i forslaget om sammenlægning af straffelovens kapitel 28 og 29 til ét fælles kapitel med overskriften »formueforbrydelser« som fællesbetegnelse for berigelsesforbrydelser og andre strafbare formuekrænkelser, jf. i øvrigt bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 4, ovenfor og § 1, nr. 13, nedenfor.

Til nr. 11 (straffelovens § 292, *stk.* 2, og § 300, *stk.* 2)

Straffelovens 290, *stk.* 1, § 292, *stk.* 2 og § 300, *stk.* 2 indeholder bestemmelser om påtalebegæring i sager vedrørende dispositioner til skade for kreditorer. Bestemmelserne indebærer, at overtrædelse af henholdsvis straffelovens § 283, *stk.* 1, nr. 3, § 292, *stk.* 1, og § 300, *stk.* 1, kun påtales, når nogen forurettet begærer det, eller dersom udlægsforretning er påfulgt uden at have ført til fordringshaverens dækning, konkurs er indtrådt, forhandling om tvangsakkord uden for konkurs er åbnet, eller konkursbegæring er nægtet fremme på grund af boets utilstrækkelighed.

Ophævelsen af reglerne om påtalebegæring i straffelovens § 290, *stk.* 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 9, § 292, *stk.* 2, og § 300, *stk.* 2, indebærer, at overtrædelse af straffelovens § 283, *stk.* 1, nr. 3, § 292, *stk.* 1, og § 300, *stk.* 1, i alle tilfælde vil være undergivet offentlig påtale uden krav om begæring fra en forurettet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 12 (straffelovens § 300 c)

Forslaget indebærer at de forsætlige dele af ågerhæleribestemmelsen ophæves, idet de vil være omfattet af den generelle hæleribestemmelse, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 9.

Straffelovens § 300 c vil herefter alene omfatte groft uagtsomme forhold og vil således i relation til det subjektive tilregnelserkrav udgøre en underbygning til den foreslåede § 290 for så vidt angår efterføl-